

[Kaj Hansen.]

passer jo ikke. Det, folk ønsker, er en brugsret, så længe de ønsker det, måske i hele deres levetid. Men det er ikke bare for at komme til at eje noget. Vi har utallige eksempler på, at det ikke forholder sig sådan.

Lad os se på venstres forslag. Jeg er ikke enig med fremskridtspartiets boligpolitiske målsætning, tværtimod, men jeg må da give fru Kirsten Jacobsen ret, når hun siger, at venstres forslag er et camoufleret forslag. Det drejer sig jo ikke om andele. Det drejer sig i virkeligheden om, at nu skal 270.000 lejligheder i almennyttigt byggeri kastes ud til spekulation. Jeg vil da gerne spørge hr. Brixtofte: hvorfor har han lige netop fundet frem til de 270.000 lejligheder i almennyttigt byggeri, der er unddraget spekulation? Dét er ejendomsretten jo spredt på kollektiv basis. Jeg vil gerne spørge hr. Brixtofte: hvorfor er han ikke kommet med et forslag om, at den private boligmasse, etageejendomme i den private boligmasse, overgår til andelsboligforeninger? Det kunne man da forstå, så var der da plan i det. Jeg vil gerne spørge, om hr. Brixtofte ikke vil medvirke til, at folketinget her fremmer en støtteordning, så lejerne i den private boligmasse kan komme til at overtage den på andelsbasis. Det tror jeg der ville være mere fornuft i. Men det er næppe det, hr. Brixtofte spekulerer på, det her er jo en hånds-rækning til spekulanterne, som nu skulle have lov til at brede sig også inden for det almennyttige boligbyggeri.

Det er jo rigtigt, hvad der er sagt. Disse boliger er skabt efter en ganske bestemt social lovgivning, og det er klart, at her skal man ikke begynde at ændre på ejerforholdene på den måde, som det her er foreslået.

Det er rigtigt, hvad boligministeren siger om det kommunistiske forslag om forbud mod opdeling i anpartslejligheder, at det er fremsat den 9. oktober. Ja, det er fremsat, før højesteret afsagde sin dom. Efter at byretten havde sagt ét og landsretten havde sagt noget andet, så kunne enhver jo se, at når to forskellige retter kunne komme til modsatte resultater, så var det nødvendigt at lave noget om. Derfor fremsatte vi vores forslag. Men vi fremsatte det også for at imødegå den situation, som ville komme, den dag højesteret havde afsagt sin dom, hvis den — som det viste sig at den kom til

— gav medhold i, at man kunne opdele i anpartslejligheder. Det er på denne baggrund, vi har fremsat vores forslag, fordi vi syntes, der måtte gribes så hurtigt ind som overhovedet muligt.

Nu har så boligministeren i går, den 23. oktober, fremsat et forslag. Boligministeren opfordrer til, at vi nu trækker vores forslag tilbage. Det vil vi overveje positivt. Hvis vi i udvalget får en sådan behandling af boligministerens forslag, at vi også kan tiltræde det, så trækker vi vores eget forslag tilbage.

Vi må så se i udvalget, om vi kan nå så langt; det håber vi meget på. Jeg har ikke haft lejlighed til at studere boligministerens forslag i enkeltheder endnu, men jeg håber, det er af en sådan karakter, at vi også kan støtte det og dermed trække vores eget forslag.

Vi er i en meget farlig situation, og jeg vil meget opfordre til, at dette forbud meget hurtigt gennemføres, for i øjeblikket foregår der et ræs med hensyn til at få opdelt i anpartslejligheder, så mange som muligt, inden denne lovgivning gennemføres. Jeg vil også tro, det ville være rigtigt, at denne lov i hvert fald kom til at gælde allerede fra lovforslagets fremsættelse for at hindre de spekulanter, som nu er i gang rundt omkring, i at prøve på at udnytte det tomrum, som er opstået.

Det burde være enhver folketingspolitiker bekendt, at man også bruger loven om ejerlejligheder og anpartslejligheder til at holde lejligheder tilbage, der ellers skulle lejes ud. De holdes tilbage langt, langt ud over de 4 uger, som er lovmedholdeligt, ja, helt op til et halvt år. Man vil ikke leje dem ud, på trods af at man skal leje dem ud — nej, man håber på at kunne sælge dem med en kæmpehøj fortjeneste. Det er sådan noget, der foregår i ly af lov om ejerlejligheder og anpartslejligheder.

Man bør erkende, at der bliver ikke en eneste bolig mere i dette land, fordi de bliver opdelt i ejerlejligheder, ikke en eneste. Baggrunden kan i virkeligheden kun være, at man ønsker at camouflere en boligspekulation, som ikke kommer hverken ejere eller lejere til gode, men som kommer de kapitalstærke firmaer til gode, der har som hovedopgave at opkøbe ejendomme, udstykke dem i ejerlejligheder og derefter indkassere fortjenesten. Det kan ikke være nogen op-